

7 มีนาคม

บทอ่านที่ 1

ยรม 18:18-20

ชาวียที่คิดร้ายต่อประกาศกเยเรมียักล่อกันว่า

“มาเถิด เราจงวางแผนปองร้ายประกาศกเยเรมีย เพราะว่ารธรรมบัญญัติจะไม่สูญหายไปจากบรรดาสมณะ คำปรีชาย่อมไม่ขาดไปจากบรรดาผู้มีปรีชา และการประกาศพระวาจาไม่ขาดไปจากบรรดาประกาศก มาเถิด เราจงพูดใส่ร้ายเขา อย่าไปสนใจฟังคำพูดของเขาเลย

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า โปรดทรงสนพระทัยข้าพเจ้า โปรดทรงฟังเสียงคู่อริของข้าพเจ้าเถิด ความชั่วเป็นการตอบแทนความดีหรือ เขากำลังขุดหลุมไว้ดักข้าพเจ้า โปรดทรงระลึกว่าข้าพเจ้าเคยยืนเฉพาะพระพักตร์ เพื่อทูลขอความดีให้เขา เพื่อหันพระพิโรธของพระองค์ไปจากเขา”

พระวรสาร

มธ 20:17-28

เวลานั้น พระเยซูเจ้ากำลังเสด็จขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม พระองค์ทรงพาเฉพาะอัครสาวกสิบสองคนออกไป แล้วตรัสแก่เขาขณะเดินทางว่า “บัดนี้ พวกเรากำลังขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม บุตรแห่งมนุษย์จะถูกมอบแก่บรรดาหัวหน้าสมณะและบรรดาธรรมจารย เขาจะถูกตัดสินประหารชีวิต และจะถูกมอบให้คนต่างชาติตีบประมาทเยาะเย้ย โยนตี และนำไปตรึงกางเขน แต่วันที่สามบุตรแห่งมนุษย์จะกลับคืนชีพ”

มารดาของบุตรเศเบดีเข้ามาเฝ้าพระองค์พร้อมกับบุตร นางกราบลงทูลขอสิ่งหนึ่งจากพระองค์ พระองค์จึงตรัสถามนางว่า “ท่านต้องการอะไร” นางทูลว่า “ขอพระองค์ทรงอนุญาตให้บุตรทั้งสองคนของข้าพเจ้า นั่งข้างขวาคนหนึ่ง นั่งซ้ายคนหนึ่งในพระอาณาจักรของพระองค์” พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “ท่านไม่รู้ว่ากำลังขออะไร ท่านดื่มถ้วยซึ่งเราจะต้องดื่มได้หรือไม่” เขาทั้งสองทูลตอบว่า “ได้ พระเจ้าข้า” พระองค์ตรัสกับเขาว่า “ท่านจะดื่มถ้วยของเรา แต่การที่จะนั่งข้างขวาหรือข้างซ้ายของเรานั้นไม่ใช่หน้าที่ของเราที่จะให้ แต่สงวนไว้สำหรับผู้ที่พระบิดาของเราทรงจัดเตรียมไว้”

เมื่อได้ยินดังนั้น อัครสาวกอีกสิบคนรู้สึกโกรธพี่น้องสองคนนั้น พระเยซูเจ้าจึงทรงเรียกทุกคนมาพบ ตรัสว่า “ท่านทั้งหลายย่อมรู้ว่าคนต่างชาติที่เป็นหัวหน้า ย่อมเป็นเจ้านายเหนือผู้อื่น และผู้ใหญ่ย่อมใช้อำนาจบังคับ แต่ท่านทั้งหลายไม่ควรเป็นเช่นนั้น ผู้ที่ปรารถนาจะเป็นใหญ่ จะต้องทำตนเป็นผู้รับใช้ผู้อื่น และผู้ใดที่ปรารถนาจะเป็นคนที่หนึ่งในบรรดาท่านทั้งหลาย ก็จะต้องทำตนเป็นผู้รับใช้ เหมือนกับที่บุตรแห่งมนุษย์มิได้มาเพื่อให้ผู้อื่นรับใช้ แต่มาเพื่อรับใช้ผู้อื่น และมอบชีวิตของตนเป็นสินไถ่เพื่อมวลมนุษย์”

พระให้สิ่งที่เป็นนิรันดร์ แต่มนุษย์มักปรารถนาสิ่งที่ไม่จีรังยั่งยืน มารดาของยากอบคิดเพียงเรื่องตำแหน่ง ชื่อเสียง แต่พระเยซูเจ้าเตือนนางว่า นางไม่รู้หรือว่าตัวเองกำลังขออะไร เพราะทุกสิ่งที่ได้มาย่อมต้องมีการจ่าย ยิ่งสิ่งใดมีราคาสูงยิ่งต้องจ่ายแพง และเรารู้ในภายหลังว่าสิ่งที่ยากอบบุตรของนางได้เลือกนั้นเป็นสิ่งที่สูงค่า กล่าวคือการเลือกที่จะประกาศความจริงเกี่ยวกับพระเยซูเจ้าและท่านนักบุญยากอบต้องจ่ายคือชีวิตของท่านเอง